

תמרורים

נ ת מ נ ה ♦ כמנצח התיזמורת הפילהרמונית הבלגית, פרופסור (למוס"ק) **לנדרי רודן**. יליד רומניה בן 54, עלה לכתרות כאשר מונה בגיל 29 כמנצח תזמורת הרדיו והטלוויזיה של בוקרסט, בירת רומניה. אחרי עלותו ארצה היה המנצח הראשי של תזמורת רשות-השדרור בירושלים, אך נודע במיוחד כמנהל המוסיקלי של הסינפוניטה הישראלית, שבייטרה השתתף לפני עשר שנים בבאר-שבע. אליהו נאווי, ראש עיריית באר-שבע, התוודה בטקס הפרידה מרודן, שהתבלט מאוד כיצד לשכנע אותו שלא להחליף את באר-שבע בבריסל,

קוליין וידיד (עזר וייצמן) עם בנין לא מתוכחים -

וישקל בין שאר האפשרויות, להציע לו מזכירה יפהפיה במישרה מלאה. נ ח ו ג ♦ יום הולדתו ה-40 של דויד קוליין. יליד ירושלים, מקורבו של עזר וייצמן, חבר מרכז-החירות ומנכ"ל אלול (תעשיות של טכנולוגי יות מתקדמות). בגיל 21 היה הכתב הפרלמנטרי של יומון המפד"ל הצופה, וזינק למישרת עורר-שרי-התחבורה, כאשר עזר וייצמן הצטרף לממשלת הליכוד הלאומי, יום אחד אחרי פרישתו מתפקיד ראש אג"ם, כדרגת אלוף כצה"ל.

שמיר וידידה (גאולה בהן) ועל כו. אינו הוא שומע את האמת!

משה שמיר. יליד צפת וחניך השומר הצעיר (מישמרה-עמק), שהצטיין מימיו עד שנבחר כח"כ לליכוד, ואחר-כך אפילו כח"כ התחיה. סופר (הוא הלך בשדות, מלך בשר ודם) ומחזאי, חבר האקדמיה ללשון העברית. נתן לאחורנה דרוו לביקורתו על מנחם בגין, במאמר עושה-חשבון קטלני: "עם בנין לא מתוכחים. נקודה. ועל כן אין הוא שומע את האמת. אין הוא מאזין לעצות, אין הוא שוקל שיקול נוסף ואין הוא נקרא לאחריה".

נ ח ו ג ♦ יום הולדתו ה-68 של הפרופסור (למדעי המדינה) **יוסף נרבה**. עורר-דין לפי מיקצועו (דוקטורילי-שישפים מאוניברסיטת לונדון; את עבודת-הדוקטור כתב על

יודעים את זה. מה יש לכתוב על זה? שניהם עובדים כבר שנים בתי אטרון רציני, ומי יודע עליהם? קצובה קטנה של אוהבי תיאטרון. אבל בתוכנית אחת של זהו זה שחקן נעשה סטאר גדול. כל הארץ מכירה אותו. שניהם מסכימים שאולי זה לא פייר, אבל זה מה שיש. הטלוויזיה היא המכשיר הכיחזק בעולם היום. סנדרה אומרת, שהיא לא מקנאה במוני, מפני שמוני הוא שלה. כל הצלחה שלו היא גם הצלחה שלה. לא שהיא לא היתה מוכנה לעשות איוו סידרה בטלוויזיה, אבל היא גם רואה את הפלוסים של האנזימיות. ככה אצליח להיות שחי קנית חדשה גם בעוד 20 שנה. סידרה בטלוויזיה שרפת אותך, עושה לך תווית".

כל יום: כיפה אדומה

שניהם שיחקו בתיאטרון חיפה במשך חמש שנים. אחר חמש השנים האלה מוני נבהל פיתאום מהמיקצוע, כי הוא התוודע לפוליטיקה שיש בו, "וזה עשה לי חרא בנשמה". הוא ברח קצת לאמריקה, כדי שלא לעשות כלום. כשחזר, הציעו לו לעבוד בזהו זה, ופיתאום כולם יודעים עליו. כמה

יודעים שלא רי בחלומות. יש לעבוד קשה, והחלום הוא רק תוספת לעבודה. הם עובדים קשה מאוד. מוני עובר עכשיו בזהו זה טלוויזיה, בהצגת ילדים, וגם עושה חרות על טייסים בתיאטרון נווה-צדק. סנדרה מופיעה כסוויני טוד ובטוב, שניהם בתיאטרון הקאמרי. הם חיים בצניעות, רוצים לחסוך קצת כסף לדירה גדולה. אך הכסף בממש בורח להם מתחת ליריבים: בכייסיטר, מטפלת לילדה, חשבון טלפון, לפני גומרים שלם את החשבונות, נגמרת משכורת אחת. אבל הם לא מתלוננים. סנדרה אומרת פיתאום: "העבודה בשכילנו זהו יסורים." מוני מתפרץ וצועק לעברה: "איזה יסורים! מה את מדברת שטויות, תמיד תזכרי שיש אנשים שעוברים כבית-חרושת".

הוחלט שעבודה אינה יסורים, אבל היא קשה. במיוחד לאור העובדה, שלסנדרה יש שתי מישרות מלאות. אחת כשחקנית בקאמרי, והשנייה כמנהלת מיפעל. מישפחה של שני שחקנים עם ילדה קטנה זה מיפעל. צריך לדאוג להוציא פיננס-צ'קים מהבנק, לדאוג שלמוני יהיה נקניק הונגרי, אחרת הוא מתעצבן. צריך לדעת שהמטפלת באה

סנדרה באה מהמטבח עם קפה ורויזים. מוני צוחק ומציע שער ואיכל איזה סנדוויץ' היא תספר על עצמה. סנדרה מתייבשת פחות ממוני, בוררת גר את המילים. המיכטא שלה מסגיר די את מוצאה הרומני. היא עולה שה? בטח שאני עולה חדשה, עד ש אני עולה חדשה".

לה אין סתות וסבים מכל העולם. א רומניה אשכרה, מכל הכיוונים. ה ארצה בגיל 13, ושם כבר הספיקו ששק את יריה. בארץ, כשהושיטה יד רים כדי שישקו אותה, הביטו בה ו על משוגעת. עולה חדש פירושו אתה לא יודע כלום". מסבירה סנדרה. תה רביל, ואלה שקולטים אותך רץ מלמדים אותך הכל מהתחלה". כרומניה היא שיחקה כילדה יאטרון ואפילו בטלוויזיה. שני ייה וגם אחיה, גבי שרה, הם ריאופרה.

הפגישה עם השפה העברית שברה תה. איך אפשר להיות רומנטי בריה, בלי להיות ממוחזר? איך נשמע I love you בעברית? תמיד עם צליל "ה".

מוני, שגמר לעזוב את הנקניק, מר שלא עולה אשמה, אלא האנשים

מוני ונורב עם שלמה בריאבא בזהו זה. אנחנו האג האמיתי!

אנשים יודעים שהוא שיחק במותו של סוכן, בתל-אביב הקטנה, ובאחרון הפועלים? הוא מאוד רוצה להיות יוצק" אבל סנדרה אומרת לו שהוא צעיר מדי לויצק, שיחכה.

או הוא מחכה. בינתיים, כל ערב לפני שהם יוצאים להצגות שלהם, הם קוראים לילדה את כיפה אדומה. כל יום כיפה אדומה! הם מתים עליה, על אלמה (אלמה באלף — זה פשוט נשמה כספרדית). קוראים לה בעצם אלמה, סוניה מושונב — ממש שם של ברנתי גולה.

זה הרבה הכיחשוב שקרה להם בחיים, הילדה הקטנה הזאת. מוני מספר שנעמי פולני אמרה לו פעם — והוא לא ישכח זאת לעולם — שילדת ילד היא הזדמנות נדירה ליצור חבר מאפס, מעבר לבעיות היומיום, מעבר לתרמיות של אבא, אמא, מחנכים. הוא יודע שאסור לפתח ציפיות גדולות-להילדים, וזה כבר מרגיז אותו. בכל זאת יש דאגות כל הזמן.

המישפט הראשון שהוא אמר לסנדרה, אחרי שאלמה נולדה, היה: נו, יאללה שתתחנן כבר! ואת אומרת, להיות כבר אחרי התקופה של איך היא תגדל, של הדאגה אם תהיה יפה ואם יאהבו אותה.

עוד הם מרבכים עליה, ואלמה משמיעה קול מהחדר השני. שניהם מונקים לחורה. הוא מנשק והיא הולכת להכין כקבוק שוקו. רגע פרטי מאוד בשעה 2 בלילה.

שניהם, שלפעת קיבלו פרצופים של אבא ואמא, מחייכים. ספק אילי ספק אל הילדה, מודים על הראיון ואומרים "לילה טוב ותורה".

שחקן, מנהלת מיפעל וכרונית גולה הולכים לישון. רניאלה שמיר

ב-10 ומוכרחים לחזור הביתה עד 10, יצקת לבן למטפלת, סולת לילדה. צריך לדאוג שמוני ילך לקנות חיתולים לפני שיבואו לקרוא לו לחורה.

כל היום לארגן דברים. אני ממש שוכח שאני גם שחקנית. בזמן האחרון אני בכלל אשתו של מוני מאזה זה — ואיזה יחס אני מקבלת כרחוב שלנו! הילדות של בית-הספר התכונן לידנו רואות אותי חוזרת מהמכולת, עם סלים ועם פרצוף תחת, וחוספות הלב. ככה נראית אשתו של סטאז' הן מחכות לפאמלה מדאלס, המיסכנות.

גם מוני כבר לא כליכך נערץ ברחוב שלו, במיוחד מאז שראו אותו סוחב חיתולים לילדה. גם כן סטאר סוחב חיתולים".

הילדה לא מפריעה להם כלל. להיפך, היא רק מוסיפה לתענוגות שלהם. הם לא מפסידים כלום בגללה, כי ממילא הם על מבלים גדולים.

סנדרה מעריצה את אנשי הבהומה. אם במקרה שניהם מוזמנים לאיוו מסיבה, היא מביטה על הנשים בהערצה. איך שהן מתלבשות! איזו תיסרוקות! היא לא מרגישה בנוח במקומות כאלה, הרי היא רק מנהלת-מיפעל בכובך ושחקנית כערב.

אם במקרה אין לשניהם הצגה בערב, הם יושבים בבית, רואים טלוויזיה ואוכלים גבינה בולגרית עם עגבניה.

סנדרה מביטה במוני ואומרת: "תגיד לה שתכתוב, שיש לנו גם תקופות של ריכאון איום. שהקוראים לא יחשבו שאנחנו כל הזמן שמחים כאלה, עם גבינה בולגרית. כולם אצל אף אחד לא הכל ורוד, כולם

שאין להם פשוט זמן לעצור גיד בניחותא. אני אוהב אותך". הם הזמן מהררים. רק מספיקים להגיד האלן, יא מניאק" וזה מצלצל לא רע בריה.

סנדרה לא שירתה בצבא, כי לא גיה עברית. כשלמדה קצת, נרשמה וניברסיטה ולמדה היסטוריה ותי רון. כמעט הפכה מורה להיסטוריה. הם שמעו — כל אחד לחוד — על ייקט שעושה גולה צ'לטון בעין . שניהם הלכו לשם, וכך נפגשו. הם קשים ממני להניח את העפרון ולא תוב, עד שיחליטו אם לרבר על בנין הזה או לא. מתפתח איכו ייהם. שניהם מסכימים שזה היה דבר טוב, אבל יש ביניהם הבדלי אקפות על ההסבר.

מוני מסביר שהוא נגד פרויקטים לה: קבוצת אנשים המסתגרת באיזה וום לתקופת זמן, בגלל חלום וותף, וכשהם יוצאים משם הם גישים עיונים על כל העולם, יותר מים. יותר מוכשרים. עילית כזאת. ק אחר כך, במיפגשים עם אנשים רים, אתה רואה שזה בולשתי. פשלה ימה. לא אמת".

סנדרה חיה עם עד הזה היום. משלמת מחירי התקופה שבה חשבה שהיא זון וכל השאר טועים. לא יודעים. אבל היא מתעקשת להרגיש, ולרות הכל, נולה צ'לטון עשתה שו חשבו כשבילה. נתנה לי כלים תמודד עם העבודה שלי כעתיד".

שימחה וגבינה בולגרית

שניהם בעיסקי תיאטרון כבר 13 שנה. היום הם יותר מפוכחים.